

[Krag.]

fordi ogsaa jeg tror, at jo større Oplagskapital der her kan tilvejebringes, jo mere er der til Styrkelse i eventuelt kommende vanskelige Tider, men allerede et Oplæg paa 17 Mill. Kr. betyder jo i Forhold til, hvad der indgaar gennem Kontingenterne aarligt, dog en væsentlig Hjælp.

Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen siger, at Krisekasseforslaget var der ingen Mulighed for at faa rettet i sin Tid. Det forbavser mig meget, at det ærede Medlem kan sige dette. Thi havde det ærede Medlem og hans Meningsfæller, hvad angaar Arbejdsløshedskasserne, været villige til Forhandling, da vi havde Sagen til Forhandling i Rigsdagen, kunde vi have faaet Sagen ordnet anderledes. Det ærede Medlem protesterede den Gang, og dertil indskrænkede han sig. Hvis de Forhandlinger var blevet ført forud for Lovforslagets Vedtagelse, som førtes nogle Maaneder senere, og hvortil jeg den Gang erklærede mig villig, saa saare de Herrer meldte sig, er det muligt, at Resultatet var blevet noget andet. Nu hjælp heller ikke den nye Form i væsentlig Grad, fordi den Agitation, der i Forvejen var ført mod hele Institutionen, umuliggjorde dette.

Fagforeningernes Kontingentpolitik har jeg tilstrækkelig anerkendt som Modstykke til det Fagforeningsherredømme, der er over Produktionen i det danske Erhverv, men jeg har med det samme udtalt, at den Kontingentpolitik, som er Resultatet af Organisationens Diktat, ikke kan bruges som Udtryk for den enkeltes Selvhjælpvillie, saaledes som den højtærede Minister har gjort det.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Einer Jensen: Den sidste Bemærkning er en fuldkommen Misforstaaelse af det ærede Medlem Hr. Krag. Kontingentpolitikken i Arbejdsløshedskasserne bestemmes ikke af Lederne, men af Medlemmerne selv, der selv bestemmer Størrelsen af Kontingentbetalingen; det bestemmes af Medlemmerne og ingen andre.

Med Hensyn til Forhandlingerne om Krisekasserne kan jeg blot henvise til det Resultat, Krisekasserne kan opvise i dette Øjeblik. Til Trods for to Gange Forbedringer af Loven er der kun 6 Krisekasser, som ikke en Gang omfatter $\frac{1}{5}$ af Arbejdsløshedskassernes Medlemmer.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Der er ingen i denne Sal og heller ikke udenfor, der ikke vil vide at værdsætte den Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Einer Jensen, som lød saaledes, at det enkelte Medlem indenfor Fagforeningerne bestemmer selv, hvad han skal yde! Det er de enkelte Medlemmer, der afgør det . . . (Afbrydelse). Han sagde, det er de enkelte Medlemmer, hvoraf det afhænger, hvor meget der skal ydes.

Med Hensyn til Krisekasser afkræfter jo de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Einer Jensen fremsatte, aldeles ikke det, som jeg oplyste. Det er sikkert nok, at ogsaa efter den nye Ordning, hvor det blev tilvejebragt, som var Resultatet af de Forhandlinger, vi havde ført i Sommeren 1927, blev der kun oprettet ganske faa Krisekasser. Men Aarsagen dertil var jo afgjort den, at der overfor hele denne nye sociale Institution her paa Rigsdagen og i Agitationen udenfor Rigsdagen var rejst en Modvillie i Arbejderbefolkningen, som gjorde det umuligt at faa Krisekasserne realiseret.

Nu har de Herrer faaet en helt anden Interesse, nu har Piben en helt anden Lyd, men Vilkaaret for, at man nu kan dreje sin Politik ind i en anbefaling for denne Institution, det er, at der maa ydes ganske anderledes, end der efter Ordningen af 1927 er givet Løfte om. Thi det er nødvendigt for overhovedet at begrunde det Omslag, som nu fra socialdemokratisk Side overfor denne Institution ligger klart for Dagen. Saaledes og ikke anderledes ligger Forholdet.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Einer Jensen: Naar det ærede Medlem Hr. Krag stadig gentager, at vi har modarbejdet Krisekasserne og nu søger en Begrundelse for, at vi nu er gaaet over til dem, saa maa jeg heroverfor sige, at det er det ærede Medlem selv, der søger Begrundelse for det umulige Forslag, han gennemførte i 1927, og Begrundelse for Afskaffelsen af den ekstraordinære Hjælp.

Jeg har naturligvis ikke sagt, at de enkelte Medlemmer kunde bestemme Kontingentet. Det ærede Medlem kan jo blot spørge Arbejdsdirektøren, om han vilde ind paa den Fremgangsmaade, at hver